

Otrs prasības pamats izriet no tādu finansiālo korekciju attiecināšanas uz Luksemburgas Lielhercogisti, kas ir pamatoti vienīgi attiecībā uz citām dalībvalstīm, prettiesiskuma. Programmas darbībā Luksemburgas Lielhercogistē netika konstatētas nekādas anomālijas. Fakts, ka Luksemburga piekrita piedalīties projektā kopīgi ar Vāciju, Beļģiju, Franciju un Nīderlandi, nepamatojot negatīvo seku rašanos, kas izriet no tās projektu finansiālajām korekcijām, kļūdām vai trūkumiem, kuri esot atklāti, veicot Nīderlandes vai Vācijas projektu auditu, un kurus gandrīz pilnībā veido iespējama noteikumu par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru neievērošana. Tomēr, neraugoties uz faktu, ka runa ir par piecu dalībvalstu kopīgu dalību vienā un tajā pašā programmā, par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām esot atbildīgas tikai attiecīgo dalībvalstu iestādes.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — *Insula*/Komisija

(Lieta T-110/10)

(2010/C 134/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula)* (Parīze, Francija) (pārstāvji — J.-D. Simonet un P. Marsal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atzīt, ka Komisijas lūgums atmaksāt EUR 84 120 nav pamatots, un līdz ar to piespriest Komisijai izdot parādzīmi EUR 84 120 apmērā;
- atzīt, ka prasība ir saistīta ar lietu T-366/09, un apvienot tās rakstveida un mutvārdu procesa vajadzībām;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību, kas pamatota ar šķērējklauzulu, prasītāja lūdz Vispārējo tiesu konstatēt, ka 2010. gada 28. janvāra parādzīme, ar kuru Komisijas pēc OLAF revīzijas ziņojuma lūdza atgūt prasītājai izmaksātos avansa maksājumus, nav saderīga ar noteikumiem, kas iekļauti *EL HIERRO* (NNE5/2001/950) līgumā, kurš noslēgts specifiskas programmas ietvaros pētniecības un tehnoloģiskās attīstības un demonstrācijas darbībām Enerģijas, Vides un Attīstības jomā.

Prasītāja izvirza divus pamatus.

Ar pirmo pamatu tā apstrīd Komisijas pēc 2005. gadā veiktās revīzijas pieteikto prasījumu iekasējamību.

Ar otro pamatu tā apgalvo, ka Komisija, izdodot jaunu parādzīmi, esot pārkāpusi savas līgumiskās saistības, kuras tai sešus gadus pēc pēdējā maksājuma, kas izmaksāts *Insula*, un bez paziņojuma no savas puses līgumā paredzētajā termiņā vairs neļaujot prasīt papildu apliecinājošus dokumentus.

Prasība, kas celta 2010. gada 8. martā — *Vācija*/Komisija

(Lieta T-114/10)

(2010/C 134/69)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — J. Möller, C. Blaschke un U. Karpenstein, *Rechtsanwalt*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2009. gada 23. decembra Lēmumu C(2009) 10712 par Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finanšu atbalsta samazināšanu, kas Kopienų iniciatīvas *IC Interreg II/C* ietvaros tika piešķirts preventīvās aizsardzības pret Reinas-Maas plūdiem programmai Beļģijas Karalistē, Vācijas Federatīvajā Republikā, Luksemburgas Lielhercogistē un Nīderlandes Karalistē atbilstoši Komisijas 1997. gada 18. decembra Lēmumam C(97) 3742 (ERAF Nr. 970010008);